

ה"ת 5073/02 - חולוד עבד אל קאדר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לቴבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ה"ת 21-02-5073 עבד אל קאדר נ' מדינת ישראל
בפני כבוד השופט אהרן האזראמן
חולוד עבד אל קאדר המבקשת
ע"ב"כ עווה"ד מתן קניינגד
מדינת ישראל המשיבה
ע"י ב"כ עווה"ד רונית עמר ופזית הירשמן מדור תביעות
ቴבורה, משטרת ישראל

החלטה

בפני בקשה להחזרת תפוס, פרטיה "סקודה" מ.ר. 101-46-626 [להלן: "התפוס"] המוחזק בידי המשטרה מיום 01.01.21 לאחר שהנוגג בו עבר באמצעותו עבירות לכואורה של נהיגה במהירות מופרזת ונήיגה בקלות בראש עבירות על סע' 54(א) ו-62(2) לפקודת התubeורה.

1. ביום 01.01.21 בשעה 23:17 לערך, נתפס בעלہ של המבקשת נוגג ברכב התפוס, לאחר שהרכב נמדד באמצעות מכשיר מל"ז בכיביש 20 סמוך לק"מ 28 לצפון, במהירות של **227 קמ"ש**, במקום בו המהירות המרבית המותרת הינה 90 קמ"ש. בעת ביצוע העבירות לכואורה ובעת שנעצר הרכב, ישבו ברכב לצד הנהג, המבקשת עצמה וכן 2 ידיהם הקטניים (בני 3 ו-6).
2. הנהג הרכב נעצר והובא לבית משפט עם הגשת כתב אישום, בבקשת למעצרו עד תום ההליכים. הנהג נעצר בהחלטתי עד לקבלת תסקير מעצר ובהמשך ביום 19.01.21 שוחרר בהסכמה הצדדים (בטרם תסקיר) למעצר בית מלא בפיקוח ובערביות. הנהג כפר בעבירות והמשך משפטו קבוע לתחילה שמיעת ראיות ביום 04.07.21 בפני מותב אחר [**פל"א 21-01-327**].
3. המבקשת הינה הבעלים הרושים כמפורט ברישון הרכב, של הרכב התפוס. על פי הבקשת ולטענה הרכב בבעלותה ומשמש אותה. המבקשת עותרת לשחרור הרכב לידייה.
4. עתה, מונחת בפני בקשה להחזרת התפוס שכן טוען כי הרכב נתפס בידי המשטרה שלא כדין ואף המשך החזקתו בידי המשטרה הינו שלא כדין. בנוסף, טוען כי גם אם בכוונת המשיבה להשתמש ברכב כראיה במשפט ואף לבקש בסופו של הילך את חילותו, הרי שיש וניתן להסתפק באמצעותים חלופיים לתפיסת הרכב בעין.
5. המשיבה בתגובה מתנגדת להחזרת התפוס. לטענה, הרכב מוחזק בידי המשטרה כדין הוא עתיד לשמש ראייה במשפט וכן בכוונתה לעתור לחילומו בסיום ההליך.

דין והכרעה

הסמכות לתפיסת הרכב:

עמוד 1

6. מקור הסמכות לתפיסת חפצים בידי המשטרה, הוא מכוח סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969 (להלן: ה"פסד" פ") הקובע כי:

"רשיון שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעבירה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשר ברעד ביצוע עבירה או באמצעותו לביצועה".

7. בעניינו נטען כי המשטרה תפסה את הרכב מ-4 סיבות: העבירות החמורות שנעברו בו, הסיכון בהמשך ביצוע עבירות בו, הצורך הראייתי להציגו במשפט, ותפיסת אמצעי שנמסר לביצוע העבירה.

8. בסעיף 57א לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961 נקבעה סמכות המשטרה להוראות על איסור שימוש מנהלי ברכב, לתקופה מוגבלת, וזאת בראשינה סגורה של עבירות המפורטות בתוספת השבעית לפקודת התעבורה. העבירות לכואורה המיוחסות לנוהג הרכב, אין נמנעות על העבירות בתוספת השבעית ולפיכך אין סמכות לאסור "מנהלית" את השימוש ברכב.

9. התכלית החוקית של סעיף 57א לפ"ת היא למנוע מסוכנות מידית הנובעת מביצוע עבירות (שבtosפת השבעית) ולהרtau נוהגים. התכלית הרתעתית כשלעצמה נלמדת מהעובדה כי ניתן להשיבת רכב שבעליו לא עבר כלל את העבירה ולא נש��ת ממנו כנוהג בעצמו כל מסוכנות (ראו: ב"ש 22261/09 ריבוח נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.12.09)).

10. בשונה מתכלית "איסור השימוש" שבפקודת התעבורה, תכלית "תפיסת חפץ" על פי סעיף 32 לפסד"פ אינה למטרת הרתעה. לסעיף 32 לפסד"פ תכלית מניעת ביחס לחפץ העשו לשמש לביצוע עבירה שטרם עבירה; תכלית זו יכולה להיות תכלית ראייתית - הצגת החפץ בהליך משפטי עתידי באופן בו החשוד לא יוכל לגרום לשיבוש הראייה; או תכלית של חילופט, אם החפץ ניתן כשר ברעד ביצוע עבירה או באמצעותו לביצועה.

11. תפיסת הרכב בוצעה במקרה זה על ידי משטרת ישראל בסמכות בהתאם לסעיף 32 לפסד"פ, לאור העובדה שמדובר בחפץ באמצעותו בוצעה עבירה, וכן קיים חשש (על פי ניסיון העבר) כי תבוצע בו עבירה גם בעtid.

12. החזקת הרכב למטרת הבטחת חילופט עתידי, נעשתה אף היא בסמכות אחר ובכתב האישום נמסרה הודעה על כוונת המאשימה לעתור לחייבת הרכבת באם תתקבל הרשות בסיום ההליך.

סמכות בית המשפט להוראות על חילופט החפץ שנתפס, לאחר הרשעה, קבועה בסעיף 39 לפסד"פ, לגבי אדם המורשע שהוא **בעל החפץ** וכן בסעיף 39(ב) לפסד"פ לגבי חפץ שנמסר מהבעליים לאדם המורשע כשהתפס נמסר כשר או **אמצעי לביצוע העבירה**.

מן הכלל אל הפרט:

13. השאלה שבפני היא קביעת חלופת תפיסה. חלופת התפיסה צריכה להתאים לעילת התפיסה. במקרה דנן, עילת התפיסה כפולה, הן לפי סעיף 32 והן לפי סעיף 39(ב) לפסד"פ. החלופה הנבדקת לצורכי הבטחת העילה לפי סעיף 32 לפסד"פ במקרים רבים "POCHOTAH" ואינה דורשת הפקדת ערבות כספית בשיעור של חלק משווי הרכב. החלופה המתאימה במקרים בהם עילת התפיסה היא הבטחת אפשרות

לחילוט עתידי של הרכב הינה לרוב "חמורה" יותר מطبع הדברים, לרוב נדרשת נוספת לשעבוד ואיסור דיספוזיציה גם הפקדת ערבות כספית.

.14. הצדדים חולקים לגבי גובה הערבות הכספיות. ב"כ המשיבה עתרו להפקדה בגין 30% משוויו המוערך של הרכב (הפקדת 52,000 ₪) וב"כ המבקשת הסכים להפקדה של 5,000 ₪.

.15. במקרה דנן, יש לשים לב כי העבירות לכואורה מיוחסות לנаг הרכב שאינו הבעלים של הרכב. המשטרה חקירה את הנאג שהוא אכן בעלה של המבוקשת, אולם לא העמיקה בחקרתה ולא חקרה את הנאג או את המבוקשת לגבי מעורבות המבוקשת שישבה ברכבת, בעבירות שbow צעו. על מנת להעריך את הסיכוי כי "ביהם" יש יורה על חילוט הרכב בסיום ההליך, השאלה שיש להתייחס אליה היא מקור הסמכות לחילוט הרכב במקרה זה, לפי סעיף 39(ב) לפס"פ, היינו האם ניתן היה בסיום המשפט לקבוע כי הרכב נמסר על ידי המבוקשת לבולה, בנסיבות בהן ישבה עצמה ברכבת בעת ביצוע העבירות - כדי שישתמש אותו כאמצעי לביצוע העבירה.

.16. הנה כי כן, על מנת שביהם"ש יורה על חילוט הרכב בבוא היום, יהיה על המאשימה להוכיח כי הרכב נמסר על ידי המבוקשת לבולה, על מנת שהוא יבצע עבירות תעבורה וינג במהירות מופרצת. הטענה כי המבוקשת ישבה ברכבת ויש לה שליטה על בעלה ולא מנעה את העבירות מבולה, דורשת אף היא ברור ראייתי ובסלב זה די אם עולה שאלה ביחס לאופי ה"מרות" אם בכלל, יש למבוקשת על בעלה בסיטואציה המורכבת. לעניין זה לכל הפחות ניתן לקבוע בזיהירות כי קיימת שאלה לגבי "עצמה" הריאות הקיימות בכך לשכנע כי הרכב נמסר על ידי המבוקשת לבולה מראש, כאמצעי לביצוע העבירה.

.17. ב"כ המבוקשת מעלה טענה לגבי סמכות המשטרה להחזק ברכבת לאחר 50 ימי תפיסה מאוחר ולטענתו לא ניתנה כל הודיעת תפיסה או הוראה כתובה על ידי קצין משטרה ביחס לתפיסת הרכב ובכך נפל פגם מהותי המאיין את סמכות המשטרה להמשיך ולהחזיק ברכבת.

הסגור המלמד לא הפנה בטיעוני למקור החוקי או לנוהל הדורש "טופס תפיסה" שכזה ואף המשיבה לא מכירה נוהל זהה. ב"כ המשיבה טוענת כי די בקיומה של עילת תפיסה המתגבשת על פי חוק, וכי אין חובה חוקית להודיע בטופס מסוים על התפיסה. דבר התפיסה ידוע לנאג ולمبוקשת וכן נמסרה הודעה בכתב האישום על הכוונה לבקש חילוט הרכב בסיום ההליך.

.18. לאחר שעינתי בדבר, לא מצאת לי נפל פגם מהותי כפי שטוען הסגור המכובד, ושוכנעת כי קיימת עילה לתפיסת הרכב כמפורט. החזקת הרכב במשטרה ידועה למבוקשת כמו גם הכוונה לבקש חילוט וההתנדות להחזירתו לידי עד לתום ההליכים. مكان אף הבקשה שבפני.

.19. סיכומו של דבר, אני קובע כי התפיסה בוצעה בסמכות וכדין וכן קיימת עילה להחזקת הרכב התפוס הן לפי ס' 32 והן לפי ס' 39(ב) לפס"פ. בהתאם לחוק ולכללים שנקבעו בפסקה יש לגשת כת עית לבחינת חלופת תפיסה אפשרית.

המשך התפיסה בידי המשטרה ובוחינת חלופת "תפיסה":

.20. אין ספק כי המשך החזקת התפוס פוגעת בזכות הקניין של הבעלים. הכלל הוא שעיל המדינה להציג

תשתיית ראייתית מספקת, על-פייה ניתן יהא לקבוע אם אמונם האמצעי של המשך התפיסה הינו מידתי (בש"פ 498/01 **עריפה עמאש נ' מדינת ישראל** פד"י נה(3) 241).

.21 התפיסה פוגעת, מעצם מהותה, בזכות האדם לkninyon. לפיכך, בביצוע סמכות התפיסה יש לאזן בין מידת הפגיעה בkninyon של אדם ההכרחית כדי להגשים את תכלית ההליך הפלילי, לבין הצורך בהשגת האינטראס הציבורי הטמון בהחזקת המשטרה בחפש הנגע בכתם העבירה, או-Amor לשמש ראייה במשפט [בש"פ 555/07 **ຍחיא נ' משטרת ישראל** (פורסם בנובו)(06.03.07)]. עוד נקבע כי הצורך באיזון ראוי כאמור קיים לא רק בשלב התפיסה גופו, אלא גם לאחר מכן, וכל עוד המשטרה מחזיקה בתפוס, וכן בשלב שבו יש להכריע אם יש מקום לשחרור החפש.

.22 הגישה הרווחת היא כי ראוי לנתקוט ככל הנימן בחולפות תפיסה והחזקקה של רכוש בטרם הרשעה (ראו: بش"פ 3159/00 **ריבין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 00.05.30)).

כשם שעניינו מעצר תיבחן השאלה האם קיימת עילית מעצר, ואם כן, האם ניתן להגשים את תכליתו באמצעות חלופה שפגועתה מינימלית, כך גם בעניינו בהקשר להחזקתו של חפש תפוס יש לבחון האם קיימת "חולפת תפיסה" אשר תגשים את מטרת התפיסה שפגועתה מינימלית בՁק הקניין של המבוקשת שהינה בעלת הזכיות ברכב.

.23 ברע"פ 1792/99 **גאל נ' משטרת ישראל**, (פורסם בנובו) (99.06.10) עמד בית המשפט העליון על הצורך באיזון בין זכות הקניין לבין הזכות להמשיך בתפוס וקבע כי:

"לא יעלם מעינינו, כי המשך החזקת החפש שנטפס בידי המשטרה יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים - מעבר לפגיעה שהייתה בעצם התפיסה - ומכאן עשויה שתלמיד חובה המוטלת על המשטרה - ועל בית-המשפט בשיבתו לביקורת על מעשי המשטרה - לבדוק ולמצוא לא אך אם תפיסת הנכס נעשתה לתכלית ראויה אלא גם אם המשך החזקת הנכס בידי המשטרה פוגע בבעליים במידה העולה על הנדרש. לשון אחר: שומה עליו על בית-המשפט לבדוק ולמצוא אם קיימת חלופה אשר תשיג את תכלית "מעצרו" של הנכס, אך פגועתה בבעל הזכות בנכס תהא פחותה מן הפגעה בו אם תמשיך המשטרה ותחזיק בנכס".

ראוי לציין כי כשם שלטענות בדבר "carsom" בראיות לכואורה בהליך מעצר, יש השפעה על החלטת המעצר עצמה ואף על חולפת המעצר, וכן עצמת הראיות נבדקת במסגרת בוחנת "מקבילית הכוחות" הרלוונטית להחלטות מעצר, כך גם לעניינו, עצמת הראיות ובמיוחד "מה הסיכוי" (ככל שניתן להעיר) כי בסיום של ההליך אכן יורה בהם"ש על פי בקשה המasmaה על חילופ הרכב, יש להם השפעה על אופיו של הבדיקה שיש לקבוע לתפיסת הרכב.

סיכום והחלטה:

.24 הגעתנו למסקנה כי תפיסת הרכב ואף החזקתו בידי המשטרה היו בסמכות וכי קיימת עילה כאמור המשך תפיסת הרכב זאת למטרות ולתכלית הקבועים בהוראות סעיפים 32 ו- 39(ב) לפסד"פ, כמפורט לעיל בהרחבה.

.25 הגעתנו למסקנה כי ניתן להגשים את תכלית התפיסה, באמצעות חולפת תפיסה (כפי שיפורט) וזאת תוך פגועה מינימלית בՁק הקניין של המבוקשת. שיקול מרכזי לאופיו ומהות חולפת התפיסה שמצוותי כמתואימה במקרה זה, הוא עצמת הראיות ביחס לעילת התפיסה לשם בקשה חילופ עתידי של הרכב על פי ס' 39(ב)

כאמור, בראוי העובדה כי החשוד אינו בעל הרכב.

26. חלופת התפיסה תקבע לפיכך בהתאם לנסיבות ובהילמה לקשר בין התפוס לבקשת, ועל פי הערכתי כמתואר את סיכוי החלטות של הרכב בבוא היום, כמפורט.

27. יש להוסיף כי קודם לדין קיבלתי עדות הצדדים (בכתב) וכי סעיף המחלוקת היחיד בין ב"כ הצדדים היה לעניין גובה הערבות שעל המבקשת להפקיד. ב"כ המשיבה עתרו להפקדה בגובה 30% משווי הרכב (הפקדת 52,000 ₪) וב"כ המבקשת הסכים להפקדה של 5,000 ₪.

גם לאחר שהצעתי כי הצדדים יטענו רק לעניין זה, יותרו את ההכרעה בעניין סכום הערבות להחלטת ביהם"ש, סירבה נציגת המשיבה להצעה זו בתוקף ועמדה על עדותה שהיא בבחינת "הכל או כלום". לדבריה מאחר ואינה מסכימה לרדת מסכום ההפקודה שצינה, הנוהג על פי פסיקה שבידה (שהגישה לעוני) הרי עדותה היא לחייבות הרכב בעין ללא חלופה.

28. סיכומו של דבר ניתן החלטתי המפורט כאמור, בתקווה שתלמיד. בשולי ההחלטה מצאתי להפנות הצדדים להחלטת סגן הנשיא כב' השופט נайл מהנא, מbihem"ש לתעבורה בירושלים בתיק פ"ל 13-06-6566 מ"י נ' נבולטי (28.08.13) (פורסם בנבו), בה נדחתה עתרה לחייבות הרכב (בעבירות נהגה בפסילה ולא ר.נ), ובמיוחד לנition הסוגיה של חיילוט רכב בעבירות תעבורה, סמכות ותכלית, ואף התייחסות ל- 2 הוצאות חוק בעבר שנעודו להסדרת חיילוט רכב בעבירות "תעבורה", שלא התקבלו.

29. אני מורה לפיכך על החזרת הרכב התפוס לידי המבקשת בכפוף **לעמידת המבקשת בתנאים הבאים, אשר יחולו עד לתום ההליכים המשפטיים בקשר עם התפוס, רכב "סקודה" מ.ר. 626-46-101**:

א. המצאת אישור על רישום שעבוד של הרכב ברשם המשכנונות, לטובת מדינת ישראל.

ב. המצאת אישור על רישום שייעבוד של פוליסת הביטוח המקיף של הרכב אצל מבטחת הרכב, לטובת מדינת ישראל.

ג. המצאת אישור על רישום איסור העברת בעלות /או דיספוזיציה של הרכב לכל גורם אחר פרט למדינת ישראל, במשרד הרישוי.

ד. חתימת המבקשת על התcheinבות עצמית על סך של 30,000 ₪, שלא תמכור ולא תשעבד ולא תוציא מרשותה את הרכב, בכל דרך אחרת, וכי אם ינתן לעליו צו חיילוט תמסור את הרכב למשטרת תוך 48 שעות מעת המצאת הצו לידה.

ה. הפקדת ערבות, במזומנים או בערבות בנקאית בסך של 20,000 ₪ לטובת מדינת ישראל.

ו. חתימת הנאשם או בא כוחו בתיק העיקרי על הצהרה, על פיו הנאשם מותר במשפטו על כל טענת הגנה מצדיו, הדקושה עם מבנה הרכב או מערכות הרכב או טענה לגבי אפשרות טכנית של הרכב לנסועה במהירות כפי שנណה ומוחסת לננג בכתב האישום.

ז. בוחני המשטרה ראשדים לעקב החזרת הרכב משך 24 שעות נוספות - על מנת להשלים כל תיעוד חזותי או מקצועני אחר על ידם המיועד לשמר את הראות למשפט.

זכות>User Chok.

מציאות תעביר העתק ההחלטה לצדים באמצעות נט-המשפט.

ניתנה היום, ט"ז אדר תשפ"א, 28 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.